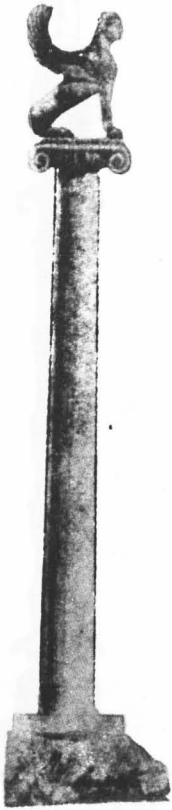

πράξεως. Ὁ Φίλιππος λοιπόν, ἐκβαλὼν ἅπαξ ἐκ τῆς Μακεδονίας τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ τοὺς Θρακῆς καὶ καθυποτάξας τοὺς Παίονας, φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐτράπη ἤδη ἐπὶ τὴν κατάληψιν τῶν παραλίων τῆς χώρας ταύτης καὶ ἐπολιτευθὴ πρὸς τοῦτο μετὰ ἐξαιρέτου ἐπιτηδειότητος· διότι ἅμα ἰδὼν τοὺς Ἀθηναίους περιπλακέντας εἰς τὸν συμμαχικὸν πόλεμον ἐκυρίευσεν τὴν Ἀμφίπολιν· διὰ τὰ καταπραῦνη δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς Ὀλυνθίους, οἵτινες καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συμπολιτείας αὐτῶν εἶχον ἀποβῆ αὐτῆς ἰκανῶς ἰσχυροί, παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν Ποτιδαίαν καὶ ἄλλας χώρας, τὰς ὁποίας ἐπὶ τούτῳ κατέκτησε. Προσεκλήσατο δὲ ἐνταῦτῳ καὶ τὴν μεταξὺ Νέστου καὶ Στρυμόνος Θρακίαν, ἐν ἣ εὐρίσκοντο πλούσια χρυσῶν μεταλλεῖα, δι' ὧν ἠυπόρησε καὶ τοῦ ἰσχυροῦ ἐκείνου ὄργανου πάσης στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς ἐνεργείας. Οὕτω δ' εἶχον τὰ κατ' αὐτὸν πράγματα, ὅτε περὶ τὸ 353 οἱ εὐπατρίδαι τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἰδίως οἱ Ἀλευάδαι, πάσχοντες τὰ πάνδεινα ἀπὸ τῶν διαδόχων τοῦ φεραίου Ἀλεξάνδρου, ἐπεκαλέσαντο τὴν ἐπικουρίαν τοῦ Φιλίππου, ἐνῶ ὁ Λυκόφρων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐζήτησαν ἀφ' ἐτέρου τὴν βοήθειαν τῶν Φωκῶν.

Ἀφιέρωμα τῶν Ναξίων
πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα
τῶν Δελφῶν

Πρῶτος ἐνέβαλεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὁ Φίλιππος, ὅστις κυριεύσας πρὸ μικροῦ τὴν παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον Μεθώνην, τὸ τελευταῖον τῶν Ἀθηναίων κτῆμα κατὰ τὰ μακεδονικὰ παράλια, ἦτο πλησιέστατος εἰς τὸ νέον τοῦ πολέμου θέατρον. Ὁ ἀντεπελθὼν κατ' αὐτοῦ Λυκόφρων, καίτοι προσλαβὼν ἀξιόλογον ἐπικουρίαν παρὰ τῶν Φωκῶν ὑπὸ τὸν Φάυλλον, ἐνίκηθη καὶ ἐξεβλήθη τῆς χώρας. Ἀλλ' ἔπειτα στρατεύσας αὐτὸς ὁ Ὀνόμαρχος ἀνεδείχθη εὐτυχέστερος καὶ τρέψας δις τὸν Φίλιππον ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Μακεδονίαν. Μεθ' ὃ ἀπῆλθεν εἰς Βοιωτίαν καὶ νικήσας ὡσαύτως τοὺς Θηβαίους ἐφάνετο ἤδη ἀκαταγώνιστος. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως, 352, ἐνέβαλεν αὐτῆς ὁ Φίλιππος εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἀντεμβαλόντος τοῦ Ὀνομάρχου συνεκροτήθη μάχη μεγάλη, καθ' ἣν οἱ Φωκεῖς ἠττήθησαν κατὰ κράτος καὶ ἀπέβαλον 6000 ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ αὐτὸν τὸν Ὀνόμαρχον. Ὁ Πυθόλαος καὶ ὁ Λυκόφρων ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπανῆλθεν αὐτῆς ἐπὶ μικρὸν ἄλλ' οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ. Ὁ Φίλιππος ἔκτοτε κατέστη βαθμηδὸν κύριος τῆς Θεσσαλίας· ἐκτῆσατο δὲ καὶ ἕτερον πλεονέκτημα, ἀνεδείχθη ἐκδικητὴς τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ καὶ πρόμαχος τοῦ περιυβρισθέντος ἑλληνικοῦ θρησκευματος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι θελήσας τότε νὰ εἰσέλθῃ ἀμέσως εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες, δεῖξαντες εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δραστηριότητα σπανίαν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ὑπάρξεως, ἔσπευσαν νὰ καταλάβωσιν ἐγκαίρως τὰς Θερμοπύλας καὶ νὰ ματαιώσωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν συμπλήρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος βουλευμάτων τοῦ Φιλίππου· ἄλλ' ἢ ἐντεῦθεν ἐπελθοῦσα ἀναβολὴ τοῦ πεπωμένου τέλους μικρὸν ὠφέλησε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ἑλληνας ἐν γένει. Οὐ μόνον περὶ ἐνώσεώς τινος οὐδεὶς ἐγένετο λόγος ἀλλὰ καὶ ἐξηκολούθει μὲν ὁ ὀλέθριος φωκικὸς πόλεμος, ὁσημέραι ληστρικώτερος γινόμενος, περιεπλάκη δὲ δι' ἐτέρων ἐν Πελοποννήσῳ ἐχθροπραξιῶν. Τὸν Ὀνόμαρχον διεδέχθη,